

מבין משאבים 2220
י' אדר א' תשע"ט
15 פברואר 2019

שווים/עילי בוטנר

אתה לבן אני שחור ,
אני חשוך אתה באור
שמחמם כמו אמא ,
ושדואג לך .

אתה קטן אני גדול
אני רוצה אתה יכול
לרקוד, לצעוד קדימה .
להיות שלם בין אנשים .
ואולי יבוא יום ונהפוך שווים
אתה תהיה לי נחל ואני לך ימים
ונזרום ביחד עד אין סוף
שנייה לפני שקו החוף מגיע
שנייה לפני שקו החוף מגיע
אני בוכה אתה צועק
אני טועה אתה צודק
זאת הצגה שלנו ,
ואין קהל ואין במה .
אולי נשב ננוח ,
אתה, אתה .
אני, אני .
וגם תחלוף הרוח ,
ויעברו כל השנים .
ואולי יבוא יום...

מה בצלון:

משולחן המלכירות וסיכומי ישיבות המלכירות/
 מ"מ מלכיר אביאיל אולדסמן ואלי אביאצ
 מהנצעה ביאיל הרק/ היאיה צנבר וסי אסא
 יום המשפחה בתלנתונים (א'-ו') ובנצוריקט/ נאה פרסי
 ברכה ליום המשפחה/ נטליה אלמוט
 "הוכה חדרה" / דן וקנין (חבר מק לאצבר)
 מהנצעה ביובנוו משולחן סיקרון ונאה פרסי

ברכות וחרבה מזל טוב

לרותי יזחר ואורי יזחר

והמשפחה המורחבת

להולדת הנכדה נעמה

בת לרונית ודוד

בית משאבי שדה

מפגש המזכירות

לאחר 3 שנים כמזכירת הקיבוץ סיימה ענת מאור את תפקידה במשאבי שדה. מודים לענת על העשייה.

שני נושאים שהיו בטיפול ועדיין לא הסתיימו, הם: תקנון קליטה ושיוך דירות. המזכירות אישרה חודשיים נוספים לענת לקידום נושאים אלה.

ובמקביל – אלי אלישע ואביגיל גולדסמן, משמשים כמ"מ עד שיבחר המזכיר/ה החדש/ה, וממשיכים ומטפלים כפי יכולתם בענייני היום-יום ומשמשים כתובת לכל מי שנוזקק.

ישיבות מזכירות מתקיימות כסדרן, ובמידת הצורך נקיים אסיפות.

מנהל מש"א – ניב יערן וצוות איתור (ניב יערן, מרדכי מונין, אביגיל גולדסמן, יפתח פרייליך ועדי בבאי) קיימו 2 סבבי ראיונות עם מועמדים חיצוניים לתפקיד המזכיר, ובמקביל פורסמה פנייה לחברים המעוניינים להגיש מועמדות.

ההצבעה בקלפי בנושא קליטת הורים סיעודיים הופסקה בשל פניות חברים על חוסר הבנת הטופס המוצע. נוסח חדש לטופס ההצבעה אושר במזכירות, וההצבעה בקלפי תתקיים בסוף שבוע זה 16-17-18/2/2019.

סיכומי ישיבות מזכירות

סיכום ישיבת מזכירות מיום 27.1.2019 (4/19)

בהשתתפות עו"ד אחינועם זליגמן
המשך דיון בטיטת תקנון הקליטה.

סיכום ישיבת מזכירות מיום 30.1.2019 (5/19)

1. **בקשת ויקטור דיומין לשנת חופש נוספת**
ויקטור מבקש שנת חופש נוספת. הנושא יובא לאסיפה.

2. **ענייני שיכון ומעברי דירות**
התקיים דיון למציאת פתרון לצרכים שעלו.

3. **דיון ראשוני לגיבוש נוהל העברת כספים בגין אי הרחבה.**

שבת שלום

אלי אלישע ואביגיל גולדסמן

מ"מ מזכיר/מנהל קהילה

תוכנית השקעות 2019

מרכזי ענפים וועדות אשר עדיין לא הגישו בקשות – מוזמנים לעשות

זאת עד לסוף השבוע הבא – 23.2.2019.

בברכה אלי ואביגיל

מכאן עם דוקטור גיל המתמחה ברפואת משפחה

במראתנו

הציבור מוזמן ביום ראשון 17/2 בשעה 17.00 במועדון לחבר,
לשוחח על:

- * רפואה מונעת וחשיבותה הרבה בשמירה על בריאותינו.
- * האופן לזיהוי סימנים של אירוע חריף לבבי או שבץ.
- * אופן התנהלות במצבים אלו.

מצפים לבואכם, צוות הבריאות

ברכות ואיחולים ליצרה צוקדיה

עם השיחור מהצבא

בהצלחה בחיים האזרחיים

מבית משאבי עדה

(צדיף מאוחר מאשר את פצט)

מהנצח באיף הרק

"זה התחיל בשני הורים, עליזים וצעירים.

שהולידו בשבילי את המשפחה שלי..."

יום המשפחה חל ברחבי העולם ביום הראשון והשני בחודש מאי, אך בישראל הוא מצוין בל' בשבט, יום פטירתה של הנרייטה סאלד - "אם הילדים". עד לפני שנים לא רבות יום המשפחה נחגג כיום האם בלבד. אולם, המשפחה כיום שונה מן המשפחה אותה אנו מכירים מאמצע המאה הקודמת בה נחגג יום האם לראשונה בישראל. במשפחה המודרנית יכולות להיות שתי אמהות או שני אבות, יכולה להיות הורות משותפת לאנשים שאינם נשואים אך בוחרים להביא ילדים ביחד, יכולים להיות אמהות או אבות המגדלים לבד את ילדיהם, הורים המאמצים ילדים ממדינות שונות, ועוד ועוד... לא רק מבנה המשפחה השתנה, אלא גם התפקידים בתוכו. ההסבה של יום האם ליום המשפחה בשנות ה-90, מנסה לשקף את השינוי שעבר מושג המשפחה, ומאפשר מקום למגוון רחב יותר של התייחסויות אל התא המשפחתי.

בגנים עסקו בשבועות האחרונים בנושא יום המשפחה. הילדים הכירו סוגי משפחות, נחשפו לחשיבות המשפחה ולתפקיד המשפחה, שמעו סיפורים שונים, שרו ורקדו.

ביום שישי ה-8.2 התכנסנו כל ילדי הגיל הרך, המשפחות והצוות לחגיגה משותפת. זוהי מסורת שהחלה לפני כמה שנים ואנו נהנינו להמשיך אותה גם השנה. פתחנו את החגיגה בהרמת כוסית וריקוד. לאחר מכן פנו המשפחות למוקדי פעילות שונים - בניית תיבות קינון (שיוצבו במערכת הגיל ובחורשת מפגש ליד הכלבו בהמשך), ציור על אריחי קרמיקה, גיימבורי לקטנטנים והכי חשוב - **פינת סבתות** בה יכלו הילדים להתאפר ולהתקשט בקעקועים זוהרים. תודה גדולה לרותם כהן, אביבה פישר ויהודית זכאי! לסיום נהנינו מארוחה מעשה ידי ההורים וכל משפחה לקחה עמה מתנה קטנה מתנת חברת פל-ים (חברת בת של שגיב). תודה רבה לפל-ים על המתנות! ותודה גדולה לכל צוות הגיל הרך על ההשקעה והעזרה.

שבת שלום לכולם,

הילה ושי

יום המשפחה בתלתונים א'-ו'

התכנסנו באסס יותר נכון לומר במקרה זה במסעדה/ בית קפה, בו היו מסודרים שולחנות עגולים עם מפות וצלחות ועליהם תפריטים. אנחנו ההורים והאחים ישבנו בעוד ילדי התלתונים היו המלצרים שלנו, באו ורשמו מה נרצה לאכול ולאחר זמן מה גם הגיע הכיבוד הכל מעשה ידי הילדים, פשטידות, עוגיות שונות ושתייה חמה. בזמן ההמתנה לכיבוד קיבלנו משימה לקשט תמונה של המשפחה שלנו עם מדבקות וצבעים ובינתיים לקשקש עם השכנים ולהנות מהאווירה הנעימה. לאחר התחלה מרשימה כזאת עברנו להופעה של כל זוגון.

הצעירים הכינו הצגה על השיר "המשפחה שלי", ועשו זאת בחן רב עם תחפושות מושקעות. והגדולים הציגו את השיר "שווים" בשפת הסימנים, היה מרשים לראות את כולם עושים את התנועות וממש נהנים מכך. כל הכבוד למדריכים ניצן ועינב ונעמה וגיא על הביצוע והארגון, ותודה לנטליה על הכל.

מצורפת כאן הברכה שהוקראה על ידי נציג ההורים במסיבה

מעניין אם הצלחתי יונע
 שנינו הולך להיות ספר
 מעניין אם זה הוא משפחה
 בליזה שקשה זו אקר
 הוא צלח אביו על הקטן
 מספס אגו על גבול
 וחוסה אצטמו מהי יהיה כש-
 יפסע להיות צלח גבול?
 מעניין אם נשהוא בתורה אצטמו קפצת
 הוא מציין מה בסוף יהיה
 נאם במחשבה רכי מופתע
 הוא מציין על כמה ישמנה?
 הוא אומד אהסון אדבר רכי יפה
 זרתף בשולחנה מופתעים
 מעניין אם הצלחתי יונע אה צה
 מעניין אם אהתני יונע יק.

ברק (אצטמו)

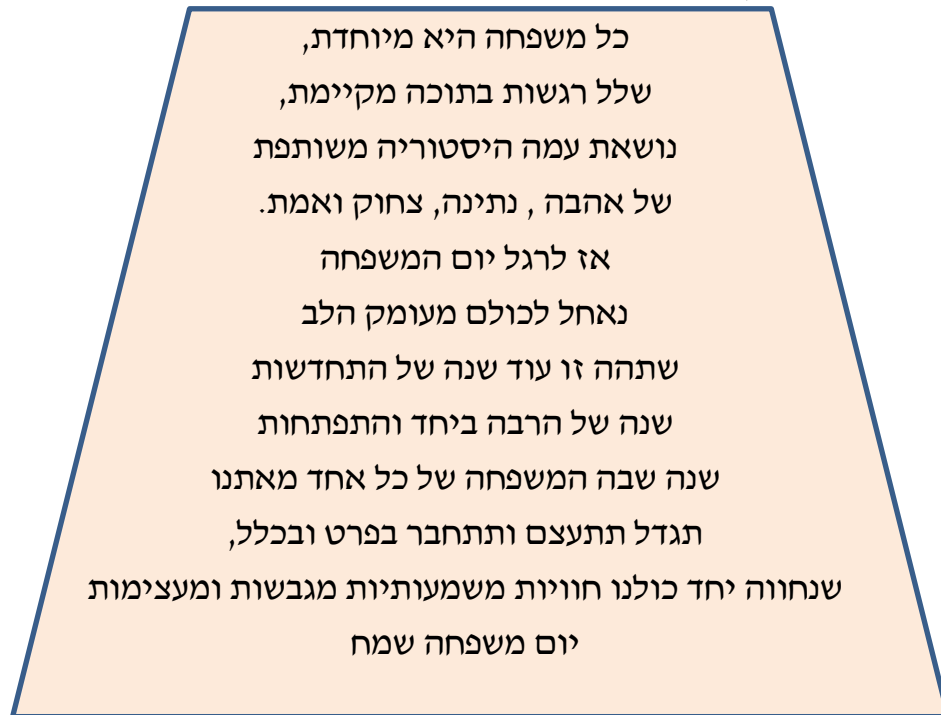
ילדים צחלים אהובים,
 יום המשפחה זה צמן נפלא (כמו סוף יום אחר,
 אצטמו שכל הסתיף אצטמו אצטמו
 ולכן כדאי -
 אהתנה - אהת יום
 אשמיח, אשרי ולקוד - אהת יום
 ונשש אהת...
 אהובים אהת בני אהת
 ואהתם אהת אהת אהת אהת
 אהת אהת אהת אהת אהת
 אהת אהת אהת אהת אהת

הרכבה של נטפיה אפאולאפסחות

ערב טוב לכם

שמחה ונרגשת לראות את כולכם במפגש המשפחות של חברת הילדים, אירוע מרגש. הצוות והילדים התכוננו אליו יחדיו, חשבו, הכינו והשקיעו מכל הלב. אז אני רוצה להודות לצוות האלוף ולילדים המקסימים על שיתוף הפעולה המדהים! והאירוע המקסים!

ולברך אתכם משפחות יקרות

יום המשפחה הנצורית

יום המשפחה נחגג ביום שישי, נפגשנו הורים וילדים, טוב כבר נכון יותר לומר מתבגרים, בנעורים (הזוגון השרוף לשעבר). הפעילות: חדר בריחה. נכנסנו לנעורים, בלונים אדומים הודבקו על כיסאות ונערך שולחן ליום הולדת עם עוגה ונרות, על הקיר לוח עם שמות של ילדים ובמסך הוקרנו הודעות שהסבירו לנו מה צריך לחפש, בעיקרון נאמר לנו שיש כאן ילד שרוצה שנחגוג לו יום הולדת ולשם כך צריך לגלות את שמו, לשיר לו שירים, פיצוח הרמזים השונים בחדר כמו פיצוץ הבלונים בהם היו פתקים או מציאת קופסא עם מנעולים שכדי לפתוח אותה היה צריך לגלות את הקוד ובה היה המפתח לחדר שננעל כשנכנסנו אליו. כאשר היה קשה קיבלנו עזרה עם הרבה הומור דרך המסרים על המסך. היה מיוחד אחר ומהנה. בסיום המשחק סעדנו בארוחה משותפת. בקיצור היה כיף. תודה למדריכים הנהדרים נדב ונועה שמפעילים את הנערים ומתגברים על הקושי עם השכבות הקטנות. תודה לנטליה שבזכותה הפעילויות מתאפשרות ומורגשת עבודה נהדרת של כל הצוותים.

נגה פרסי

"הורה חדרה"

א: איך הפכתי מרקדן מתחיל למרקיד בצל עט באירופה

תמיד אהבתי לרקוד. אבל זה לא אומר שידעתי לרקוד. הייתי טוב ואפילו טוב מאוד בהרבה תחומים שדורשים קואורדינציה טובה, שיווי משקל, שליטה בגוף וכדומה. כספורטאי הצטיינתי וזכיתי בגביעים ומדליות ואפילו בשירה הייתי בסך הכל בסדר ורוב הזמן הייתי די קרוב ללחן המקורי. אבל בריקודים הייתי פשוט גרוע!

ניסיתי בכל דרך ללמוד: קיבלתי שיעורים פרטיים מנשים בכל הגילאים (ורק אלוהים יודע כמה הרבה נשים נהדרות החמצתי בגלל שלא רקדתי!)

הצטרפתי לחוגי מתחילים, ויתרתי על שאריות כבודי והצטרפתי למעגלי הרוקדים מתוך תקווה שמשוהו מהכישרון שלהם ידבק אלי, אבל ללא הועיל. היה ברור שאני לא שייך למעגל הרוקדים: תמיד קפצתי לפני כולם, נחתתי בזמני החופשי ושוטטתי בר בשטח בלי קשר לצעדים החוקיים. התחלתי כ-ר"מ-מ-"רקדן מתחיל" ואחרי יותר מעשר שנים של ניסיונות נואשים הצלחתי להגיע למעמד מכובד של –רמ"מ-מ-"רקדן מתחיל מתקדם" –בזכות שלושה ריקודים: "צדיק כתמר", "באלה הידיים" ו"הורה חדרה". ריקודים פשוטים שהצלחתי באורח פלא ללמוד ובהם אפילו אני לא יכולתי לגרום נזק לאף אחד שרוקד לתומו לצידי, מלפני או מאחורי.

עבור אנשים רגילים אלה לא יותר מריקודי חימום קלילים אבל עבור אחד עם מוגבלות ריקודית חמורה כמו שלי הם היו גולת הכותרת של פעילותי המביכה על רחבת הריקודים. בשלב הזה בחיי פגשתי את הנערה הדנית שאתה התחתנתי אחרי שנתיים של חברות שכללה הרבה טיולים ומעט מאוד ריקודים. עזבנו את הקיבוץ ועברנו לדנמרק לארבע שנים שהוקדשו ללימודיה של אשתי. וכאן בעצם מתחיל סיפורינו:

זמן קצר אחרי שהגענו לדנמרק חגגו הורי אשתי את חתונת הכסף שלהם ובמקרה הפרטי שלהם זאת הייתה באמת חתונה של כסף: חמי הדני הנהדר היה מנכ"ל של קונצרן בין-לאומי ענק, המשפחה נמנתה על העשירון העליון ולמרות פשטות הליכותיהם וצניעותם, היו חלק בלתי נפרד מכל המי ומי. בביתם שתיתי הרבה כוסות קפה בחברת נגיד הבנק הדני, שחקן תיאטרון מפורסם או ידוענים אחרים מהליגה הזאת. מקום מתאים לחתונה נבחר בקפידה ורשימה מצומצמת של 62 אורחים נבחרים נקבעה והוחלט על מועד: שלושה חודשים מאותו יום. המנהג הדני העתיק מחייב כל אורח במסיבה כזאת לעשות משהו כדי לשמח ולכבד את הזוג ואת האורחים. היה ברור שרוב האורחים יכתבו ויקריאו ברכה, מישהו בוודאי ישיר ומישהו יצטט מונוולוג מהצגה מוכרת וכן הלאה.

אני בתור החתן והאורח בעצמי הייתי פטור מכל המהומה, מה עוד שאז דיברתי עברית רהוטה, אנגלית עילגת במבטא ישראלי וניצנים של השפה הדנית. אבל אני כאדם שאוהב

אתגרים או במילים פחות-טיפש- החלטתי שגם אני חייב לתרום את חלקי למסיבה. וכדי להבטיח סופית שלא תהיה לי דרך נסיגה הודעתי רשמית למשפחה שגם אני מכין משהו והוכנסתי רשמית לתוכנית הערב.

שבועיים לא ישנתי. מה כבר יכול לתרום קיבוצניק פלאח לערב כזה??? טוב, מזל שיש לי אותי, כי כשאני איתי אני מצליח! חיפשתי משהו שאין לדנים. כמובן שמצאתי: אני אלמד אותם ריקוד עם ישראלי! עברו עלי עוד שבועיים של חוסר שינה וכאבי בטן כי באמת, מה לי ולריקודים???? כתבתי לחבר בקיבוץ וביקשתי שישלח לי קסטה עם הלחן של "הורה חדרה". כל התהליך לקח חודש וחצי ואז שבוע לפני המסיבה קיבלתי בדואר את "הורה חדרה" שלי. כל יום כשאשתי הייתה בלימודים ואני לבד בבית, הכנסתי הקסטה לטייפ וניסיתי להיזכר בצעדים של "הורה חדרה" כפי שלמדתי בקיבוץ. לא הופתעתי לגלות שכנראה אני לא בדיוק זוכר את כל הצעדים הנכונים. אבל כאן נזכרתי בכמה צעדים מתוך "צדיק כתמר" ועוד צעד או שניים מתוך "באלה הידיים" ואיכשהו הרכבתי לעצמי ריקוד שהוא רק שלי ובכלל לא בטוח שהיו מסכימים לרקוד אותו בחדר האוכל של הקיבוץ שלי.

טוב, זה עוד היה החלק הקל! עכשיו אני צריך איכשהו לזכור מה עשיתי כדי שאדע מה ואיך ללמד! רשמתי לעצמי הוראות בימוי ויומיים לפני המסיבה כינסתי את כל המשפחה הדנית ולימדתי אותם את מה שלפי דעתי היה אמור להיות "הורה חדרה". תירצתי זאת בכך שאם יכירו את הריקוד, יוכלו לעזור לי כשאלמד את כל ה- 62 האורחים.

הערב הגדול הגיע מהר (ולא אחרי עשרים שנה כמו שקיוויתי שיקרה...) ואני כולי חיל ורעדה. בשעה היעודה התיישבו סביב השולחנות המפוארים גברים בחליפות שחורות, נשים בשמלות ערב נוצצות ופלאח אחד בגיינס וחולצה לבנה. ראשי היה אז עטור שיער שחור מתולתל ופני מכוסות היו זקן שחור (מה שכמובן לא פגם ביופי שלי), ואני מוקף בלונדינים כמעט שקופים מרוב בלונד! אני לא כל כך זוכר את מהלך הערב ומה כל אחד הכין כי הייתי שקוע עמוק

בחרדה שלי מפני הבאות ובניסיון נואש לזכור מה אני אמור לעשות כשלתע הודיע מנחה הערב: "ועכשיו נזמין את מיסטר דן וקנין שהכין לנו הפתעה אמיתית!!", מחיאות כפיים כמיטב הנימוס הדני ואני מנסה לשכנע את עצמי שהוא מתכוון בוודאי למישהו אחר ותוך כדי צעידה (חיננית, אני מקווה!!) לעבר הרחבה הקטנה במרכז האולם, ניסיתי לדחוף חזרה למקומם הטבעי את האשכים שנתקעו לי בגרון ליד השקדים.

טוב, דמיינתי שאני מעביר פעולה לילדי הקיבוץ

והתחלתי לנשום. האנגלית הישראלית שלי הקסימה את שומעי דוברי האנגלית המושלמת

וכשפצחתי בהדגמה חנינית של הריקוד הם ממש העריצו אותי (או סתם נכנסו להלם...). בקיצור חברה, איכשהו לימדתי את הריקוד שלא כל כך דמה לזה שלימדתי את משפחתי הדנית רק לפני יומיים, כי שוב לא זכרתי את כל הצעדים שהמצאתי להם באותו יום (מה, איך אפשר לזכור כל כך הרבה צעדים מסובכים ??). קיבלתי מחיאות כפיים ממש סוערות וחזרתי בשלום למקומי. הערב נמשך כמתוכנן ואני שסוף סוף מצאתי חזרה את התיאבון שנעלם לי לפני שבועיים ישבתי ואכלתי בהנאה של נידון למוות שקיבל חנינה ברגע האחרון. לפי אותו מנהג דני בוחרים בסופו של ערב כזה את הדבר שהאורחים אהבו ביותר ואותו עושים שוב כמין הדרך לסיומו של הערב והארוחה. אתם בוודאי תופתעו לשמוע כי האורחים המכובדים בחרו וממש ביקשו לבצע שוב את הריקוד המופלא שלי! אני לא הופתעתי כי בכל

זאת, רקדן מקצועי או לא?? הפעם ניגשתי לרחבה בצעדים יותר קלילים, סימנתי לאיש הקול להפעיל את הטייפ ושוב נוכחתי שאני לא ממש זוכר את הצעדים שלימדתי לפני שעה.

טוב, בשלב הזה כבר הייתי אלוף באלתורים ובהמצאת

צעדים וחוף מזה רוב הבלונדיניים כבר היו די שתויים כך שלא התקשיתי לשכנע אותם שהם פשוט לא זוכרים טוב (חוצפה של ממש אם זוכרים שבין האורחים הייתה אחת, רקדנית באיזו להקת מחול מפורסמת!). היה ערב נהדר ואני בטוח שאם לא הנימוס הדני, היו שם בוודאי כמה נשים שהיו צועקות בשמחה (אבל באנגלית יפה): "דן תעשה לי ילד!" למחרת כתבו בעיתון הדני הנפוץ "יוטלנד פוסטן" (YOTLAND POSTEN) כתבה יפה ונחמדה על המסיבה, סיפרו מה היה בתפריט, מי אמר מה וכדומה וגולת הכותרת הייתה: ".....ומסמר הערב היה מרקיד ידוע מישראל שהובא באופן מיוחד כדי ללמד ריקודי עם ישראלים."

באותו רגע החלטתי. כמו כל הספורטאים והשחקנים הדגולים שזה בדיוק הרגע הנכון לי לפרוש משדה הריקוד. כי תמיד עדיף לפרוש בשיא התהילה!

דן וקנין

דן היה חבר משאבי שדה בעבר, כיום כותב סיפורים.

מפגשים? מחזשים?

אנו נשמח לקבל רהיטים שונים

לחדרי קיבוצימר

* * * * *

נא לפנות לנאוה אשל

050-7640015

נר זכרון חודש אדר א'

אדי אליאב ז"ל, נפטר ג' אדר תשכ"ד
בנימין רוזמרין ז"ל, (אבא של כרמלה אלון), נפטר ד' אדר תשל"ג
גילה וינברג ז"ל, (אמא של דרורה אליאב), נפטרה כ' אדר תשל"א
פרנסואה טייב ז"ל, (אבא של לולו טלמור), נפטר ה' אדר תש"ן
שרי גרנות אליאב ז"ל, נהרגה ט"ז אדר תשן
אבי דוידזון ז"ל, נפטר י' אדר א' תשנ"ג
חיה (חייקה) מאירי ז"ל, נפטרה י"ח אדר תשנ"ז
קפטה יוסף ז"ל, (אבא של ליאורה ברקת), נפטר כ"ד אדר א' תשס"ח
בן ציון שלו ז"ל, נפטר י"ד באדר תש"ע
יהושע (גנדי) ברנשטיין ז"ל, נפטר ו' אדר תשע"ב
ראובן (רובקה) שחם ז"ל, נפטר א' אדר תשע"ג

למשולם סיקרון והמשפחה
משתתפים באבלך
על מות אחותך חנה זר ז"ל
בית משאבי שדה

17.2.19

אלימות בעולם הוירטואלי, הדמיוני והממשי

ההרצאה תעסוק בביטויי האלימות הגלויים והסמויים בעולמו של הילד ובאופן שבו מפגש זה מעורר את האלימות הרדומה בו ומעצים אותה. נכיר אפשרויות לריסון ביטויי האלימות וסיוע לילד בפיתוח אלטרנטיבות בריאות.

דוד בנאי

פסיכולוג קליני, מטפל בילדים ומבוגרים, עוסק בהדרכת הורים ומדריך ביחידות שונות במשרד החינוך והרווחה.

במו"פ רמת הנגב
שעת התכנסות: 20:15
המפגש יתחיל בשעה 20:30.
מחיר למשתתף: 30 ש"ח לאדם

סוף סוף קיבלנו גשם רציני שניקה את האבק ואף חווינו שיטפון בכניסה למשק, 55 מ"מ סה"כ. מערכת הבחירות מורגשת, שיחות טלפון מתקבלות בהן אנו נקראים להצביע או להשתתף בסקר קצר ולפנינו עוד זמן קצר להתלבטויות.

המזג אוויר משפיע גם על העצים, ענפים נופלים והנוי ממחר לפנות, מול מגרש החניה הורדו עצים שהיוו סיכון לסביבה

בבית התינוקות המחודש היתה קבלת שבת ברכות ותודות לכל העושים במלאכה בעיקרון החליפו את הרצפה ופתחו את החדר שבו היו ישנים התינוקות למרחב אחד גדול עם חלונות גדולים, חדר שינה אחד נשאר אך גם הוא מאד מואר.

שבת
שלום

